WALT DISNEY'S

Donald Duck

No. 9 3 MAART 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

OOM DAGOBERT heeft de vorige week een pechdag gehad, jongens. Oeioei, wat kwam hij kwaad thuis! Er deugde niets meer van de Nederlandse Spoorwegen, het waren dieven, oplichters en weet-ik-wat-noe-meer! Maar kom, laat ik nu even precies vertellen wat er gebeurd is, anders begrijpen jullie niet waar ik het over heb. Goed, oom Dagobert was per trein op weg naar huis. Hij had een lange reis achter de rug en was moe, maar tevreden. Hij had namelijk een heleboel geld ergens in ontvangst genomen en zijn portefeuille puilde gewoon uit van de bankbiljetten. En zoals andere treinreizigers zitten te dutten of te lezen of naar buiten te kijken, zo zat Oom Dagobert almaar te denken aan de grote hoeveelheid bankbiljetten die nog knisperden van nieuwigheid. Op een gegeven moment kon hij zich niet meer beheersen: hij pakte z'n portefeuille te voorschijn en trok er een briefje van tien uit, om het te bevoelen en te bewonderen. En wat gebeurde er? Een windstootje door het open raam liet het briefje van tien uit Oom Dagoberts vingers en — floep! — daar vuwt het het raam uit. En wat deed Oom Dagobert? Die vloog van z'n plaats af en ging aan de noodrem hangen! Nou, een paar honderd meter verder kwam de trein tot stilstand en Oom Dagobert vertelde in paniek wat er gebeurd was.

„Alles goed en wel," zei toen de chef-conducteur boos, „maar daarvoor mag u de trein niet laten stilstaan. Er staat duidelijk te lezen dat misbruik van de noodrem wordt gestraft met een boete. U hebt de noodrem misbruikt. Dat kost u twintig gulden!"

Dat reisje heeft Oom Dagobert, behalve de gewone vervoersprijs, nog eens dertig gulden gekost. Hij heeft zich heel kwaad gemaakt en geprotesteerd, hij heeft gedreigd. Maar het heeft niets geholpen. Hij heeft de boete betaald en zei, dat hij nóóit meer met de trein reist. Nóóit meer!

OOM DONALD

* PRIJZEN *

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fotocassette, winkelwaarde ƒ 23.50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde ƒ 17.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

ONS ZIEKENLIJSTJE

MADDY BOUMAN is 8 jaar en ligt al meer dan twee jaar op bed. Haar adres is: Jan van Riebeeckstr. 192, Steenwijk.

In het Revalidatie-Oord Heliomare, Wijk aan Zee, ligt HANSJE WAGNER. Hij zou zo graag wat kaarten en brieven van jullie krijgen. Hij is 9 jaar.

ANNEMIE VAN LOON is geopereerd en moet nog lang rusten. Zij is 10 en dol op kaarten met filmsterfoto's. Haar adres: Vennen 25, Dongen.

MARTIEN WESSELMAN is 9 jaar. Hij ligt al meer dan een half jaar in het gips en moet zo nog een tijd blijven liggen. Zijn adres is: Nieuwstraat 1, Roeloforendsveen.

Vergeet deze zieke vriendjes en vriendinnetjes niet, jongens en meisjes!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 9

DE letters, die in de hokjes van deze puzzel staan, vormen een bekend spreekwoord. Je moet beginnen met de letter in het gele hokje en dan steeds horizontaal of verticaal naar een aangrenzend hokje schuiven. Als je de juiste volgorde kiest, kom je tenslotte uit bij het rode hokje, waarin de laatste letter staat. Het spreekwoord heeft in totaal zeven woorden. Schrijf de oplossing van deze puzzel op een briefkaart en stuur die vóór 8 mrt als je in Nederland woont naar **Donald Duck**, Postbus 782, Amsterdam, en als je in België woont naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 18. **Vermeld duidelijk je naam en adres en linksboven „Opl. 9". Veel succes.**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

ANEKE VEERMAN, WASSENAAR. Ik vind het echt fijn dat je zo trouw aan onze zieke vriendjes en vriendinnetjes een kaart stuurt. Ze zijn er jou en andere kinderen dankbaar voor.

THEO NIEHOF, SCHAPELTE. Je treft het, Theo, want in deze Donald Duck staat net weer een avontuur van Wolfje, en wát voor één. Het begint op blz. 18.

RIA BOEVÉ, MOERKAPELLE. Heb je al een boel filmsterfoto's, Ria?. Het is leuk om er 'n plakboek voor te hebben, hé?

JOSÉ ANTHONISSEN, NOORDWIJKERHOUT. Wil je aan Corrie en Adri de hertelijke groeten overbrengen van iedereen hier in Duckstad? En vroeg, of ze nu ook zelf 'ns een briefje sturen!

WIEPIE BIJLSMA, DRACHTEN. Wat voor vakken heb je op die Landbouw-Huishoudschool, Wiepie? Dezelfde als op een gewone huishoudschool, koken en al die dingen? Schrijf me dat eens.

Jullie brieven zijn van harte welkom, jongens en meisjes. 't Adres is **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Linksboven in de hoek van de envelop zet je: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs maar weer!

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag no. 2:

1e prijs: Ber Kruize, **Delfzijl.**
2e pr.: M. Heijdenen, **Maastricht.**
3e t/m 12e prijs: Diana de Bruin, **Alkmaar**; Edy v. d. Brand, **Den Haag**; M. Verschaeren, **Antwerpen II (Blg.)**; G. Theunissen, **Nijmegen**; A. Weijermans, **Amsterdam**; J. Achterberg, **Hellevoetsluis**; M. Ordelman, **Deventer**; F. v. Veen, **Hilversum**; Y. Verhoeven, **Meerveldhaven**; René v. Kimmenade, **Venray.**
13e t/m 22e prijs: A. Blesing, **Zeist**; H. Cock, **Assen**; L. Schurr, p/a P. v. d. Berg, **R'dam**; C. v. Walsum, **Rhenen**; C. v. Lieshout, **Helmond**; J. Kwantes, **Beemster**; A. Volmer, **Oldenzaal**; Gerro de Boer, **Edam**; M. Sie, **Groningen**; Kees Stois, **Sl. Annaland.**

De oplossing van prijsvraag no. 7 luidt: **ARRESLEE.**

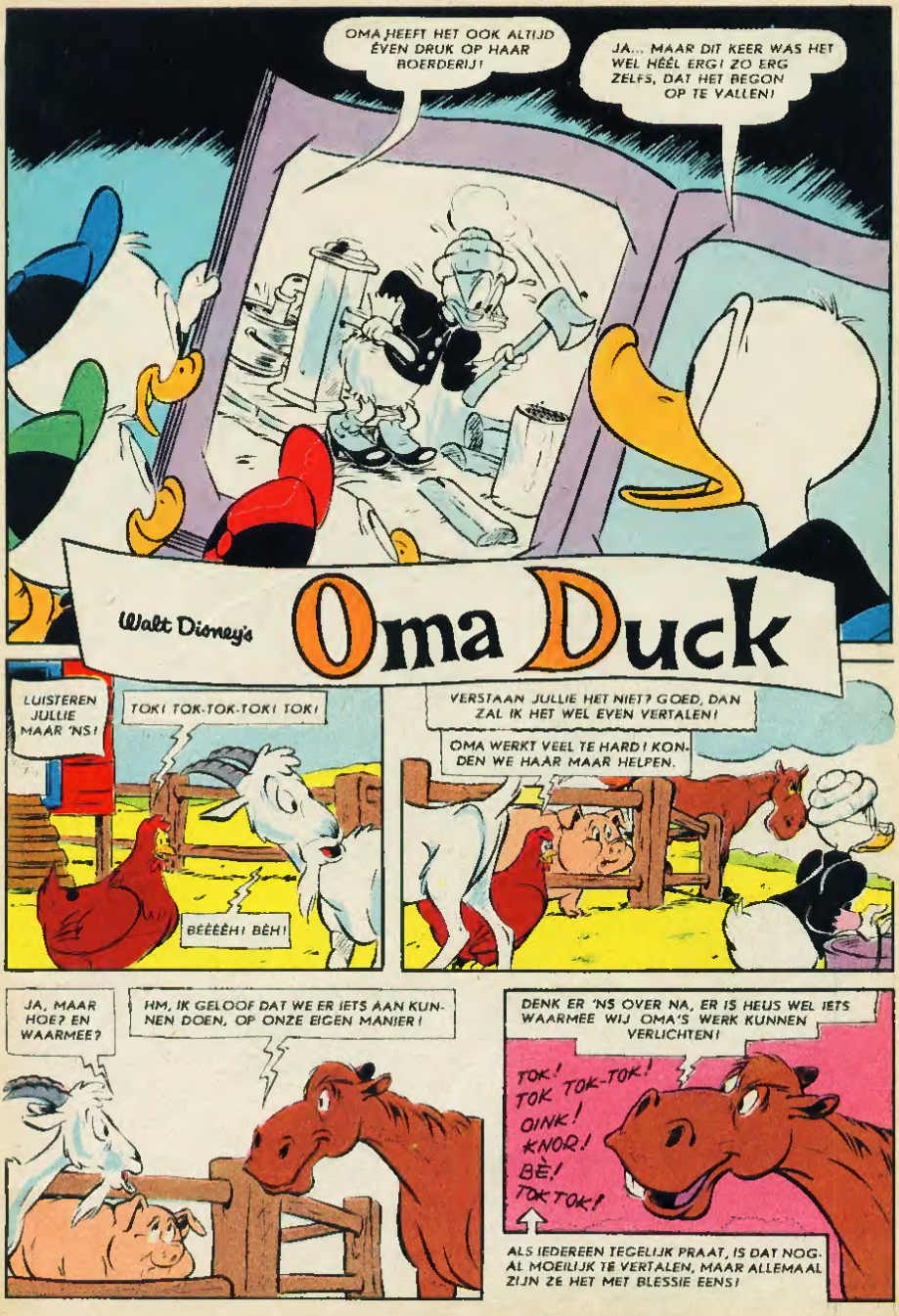
OMA HEEFT HET OOK ALTIJD ÉVEN DRUK OP HAAR BOERDERIJ!
JA... MAAR DIT KEER WAS HET WEL HÉÉL ERG! ZO ERG ZELFS, DAT HET BEGON OP TE VALLEN!
Walt Disney's
Oma Duck
LUISTEREN JULLIE MAAR 'NS!
TOK! TOK-TOK-TOK! TOK!
BÉÉÉÈH! BÈH!
VERSTAAN JULLIE HET NIET? GOED, DAN ZAL IK HET WEL EVEN VERTALEN!
OMA WERKT VEEL TE HARD! KONDEN WE HAAR MAAR HELPEN.
JA, MAAR HOE? EN WAARMEE?
HM, IK GELOOF DAT WE ER IETS AAN KUNNEN DOEN, OP ONZE EIGEN MANIER!
DENK ER 'NS OVER NA, ER IS HEUS WEL IETS WAARMEE WIJ OMA'S WERK KUNNEN VERLICHTEN!
TOK! TOK TOK-TOK! OINK! KNOR! BÈ! TOK TOK!
ALS IEDEREEN TEGELIJK PRAAT, IS DAT NOG AL MOEILIJK TE VERTALEN, MAAR ALLEMAAL ZIJN ZE HET MET BLESSIE EENS!

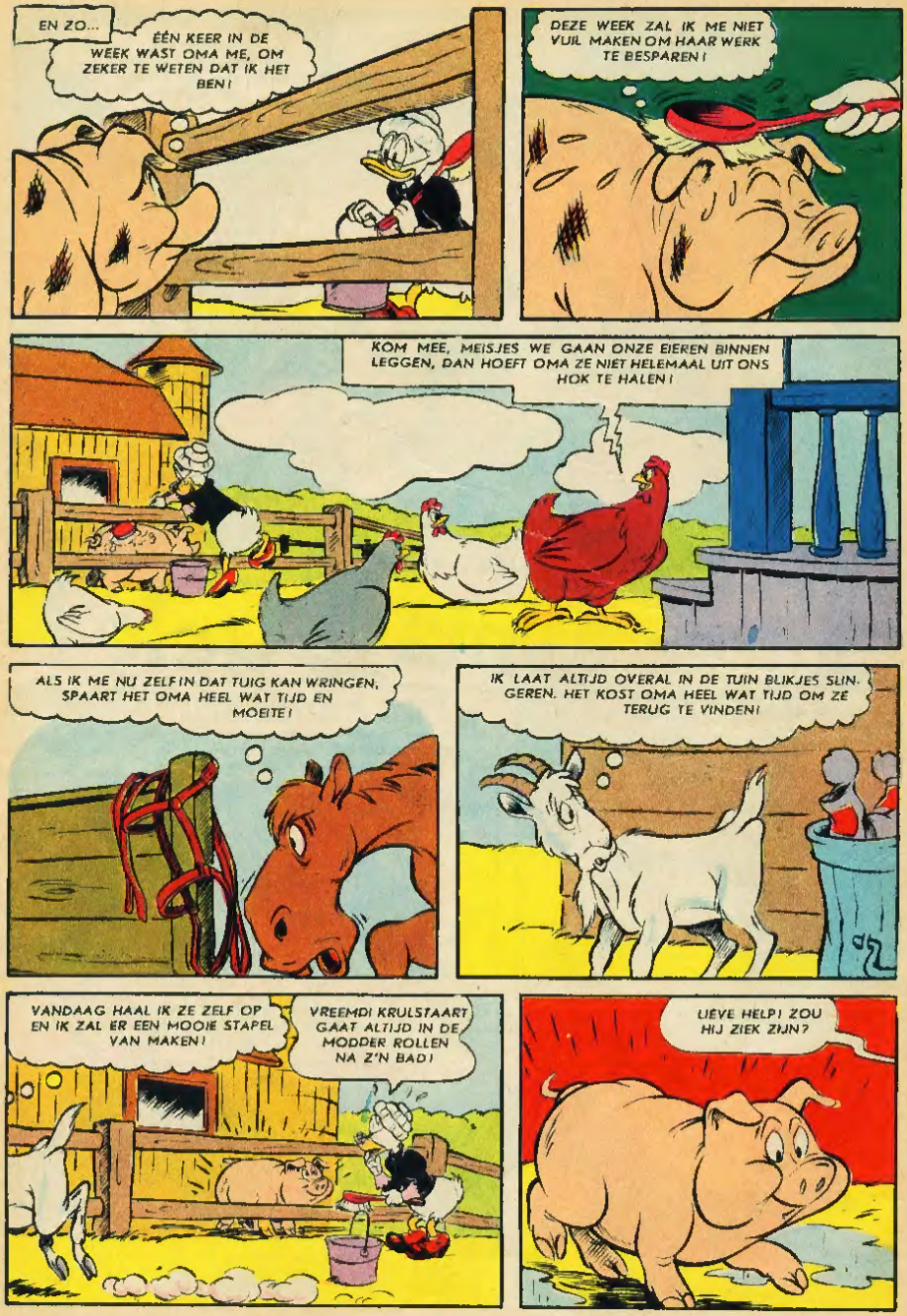
EN ZO...
ÉÉN KEER IN DE WEEK WAST OMA ME, OM ZEKER TE WETEN DAT IK HET BEN!
DEZE WEEK ZAL IK ME NIET VUIL MAKEN OM HAAR WERK TE BESPAREN!
KOM MEE, MEISJES WE GAAN ONZE EIEREN BINNEN LEGGEN, DAN HOEFT OMA ZE NIET HELEMAAL UIT ONS HOK TE HALEN!
ALS IK ME NU ZELF IN DAT TUIG KAN WRINGEN, SPAART HET OMA HEEL WAT TIJD EN MOEITE!
IK LAAT ALTIJD OVERAL IN DE TUIN BLIKJES SLIN-GEREN. HET KOST OMA HEEL WAT TIJD OM ZE TERUG TE VINDEN!
VANDAAG HAAL IK ZE ZELF OP EN IK ZAL ER EEN MOOIE STAPEL VAN MAKEN!
VREEMDI KRULSTAART GAAT ALTIJD IN DE MODDER ROLLEN NA Z'N BAD!
LIEVE HELP! ZOU HIJ ZIEK ZIJN?

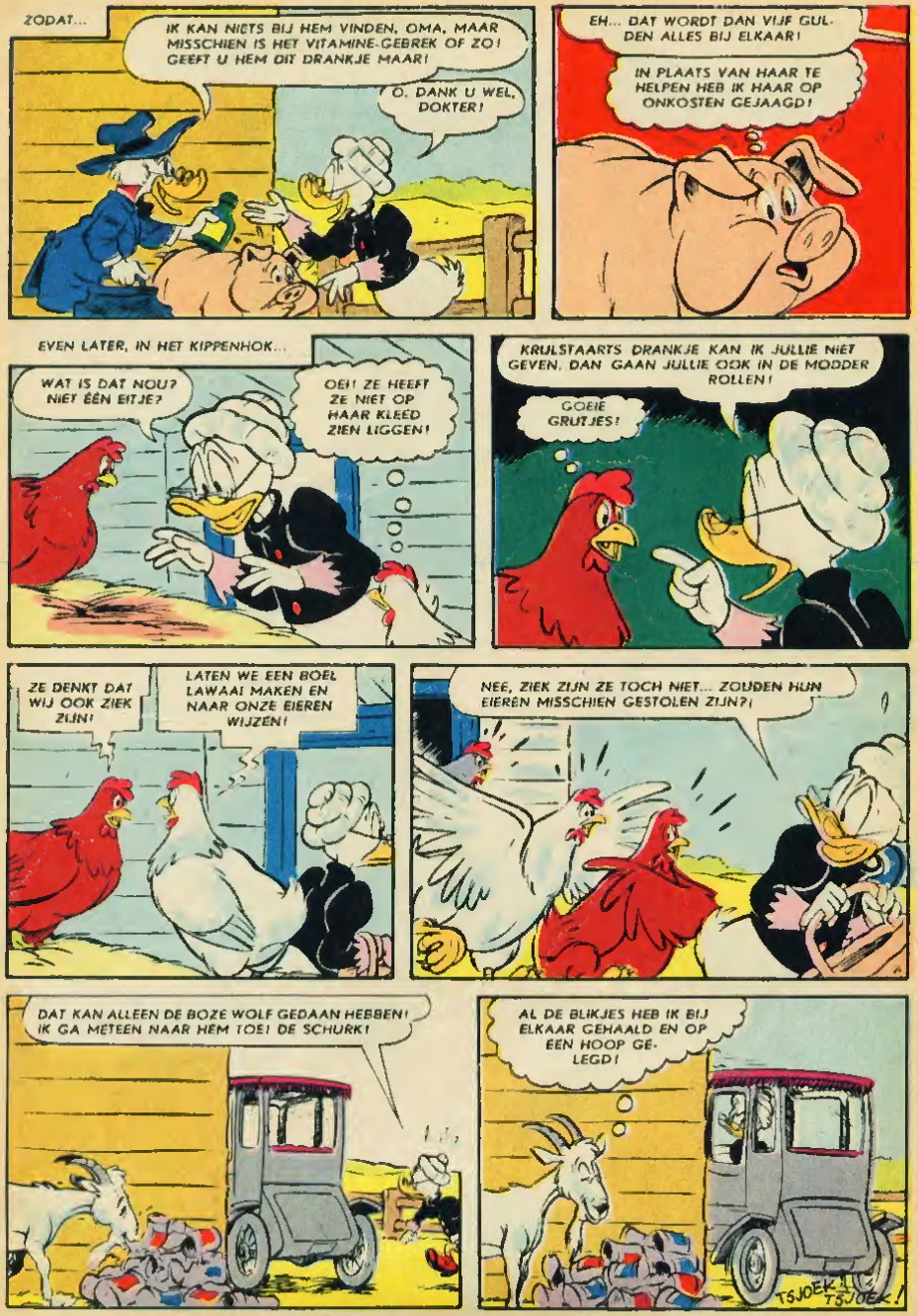
ZODAT...
IK KAN NIETS BIJ HEM VINDEN, OMA, MAAR MISSCHIEN IS HET VITAMINE-GEBREK OF ZO! GEEFT U HEM DIT DRANKJE MAAR!
O, DANK U WEL, DOKTER!
EH... DAT WORDT DAN VIJF GULDEN ALLES BIJ ELKAAR!
IN PLAATS VAN HAAR TE HELPEN HEB IK HAAR OP ONKOSTEN GEJAAGD!
EVEN LATER, IN HET KIPPENHOK...
WAT IS DAT NOU? NIET ÉÉN EITJE?
OEI! ZE HEEFT ZE NIET OP HAAR KLEED ZIEN LIGGEN!
KRULSTAARTS DRANKJE KAN IK JULLIE NIET GEVEN, DAN GAAN JULLIE OOK IN DE MODDER ROLLEN!
GOEIE GRUTJES!
ZE DENKT DAT WIJ OOK ZIEK ZIJN!
LATEN WE EEN BOEL LAWAAI MAKEN EN NAAR ONZE EIEREN WIJZEN!
NEE, ZIEK ZIJN ZE TOCH NIET... ZOUDEN HUN EIEREN MISSCHIEN GESTOLEN ZIJN?!
DAT KAN ALLEEN DE BOZE WOLF GEDAAN HEBBEN! IK GA METEEN NAAR HEM TOE! DE SCHURK!
AL DE BLIKJES HEB IK BIJ ELKAAR GEHAALD EN OP EEN HOOP GELEGD!
TSJOEK! TSJOEK!

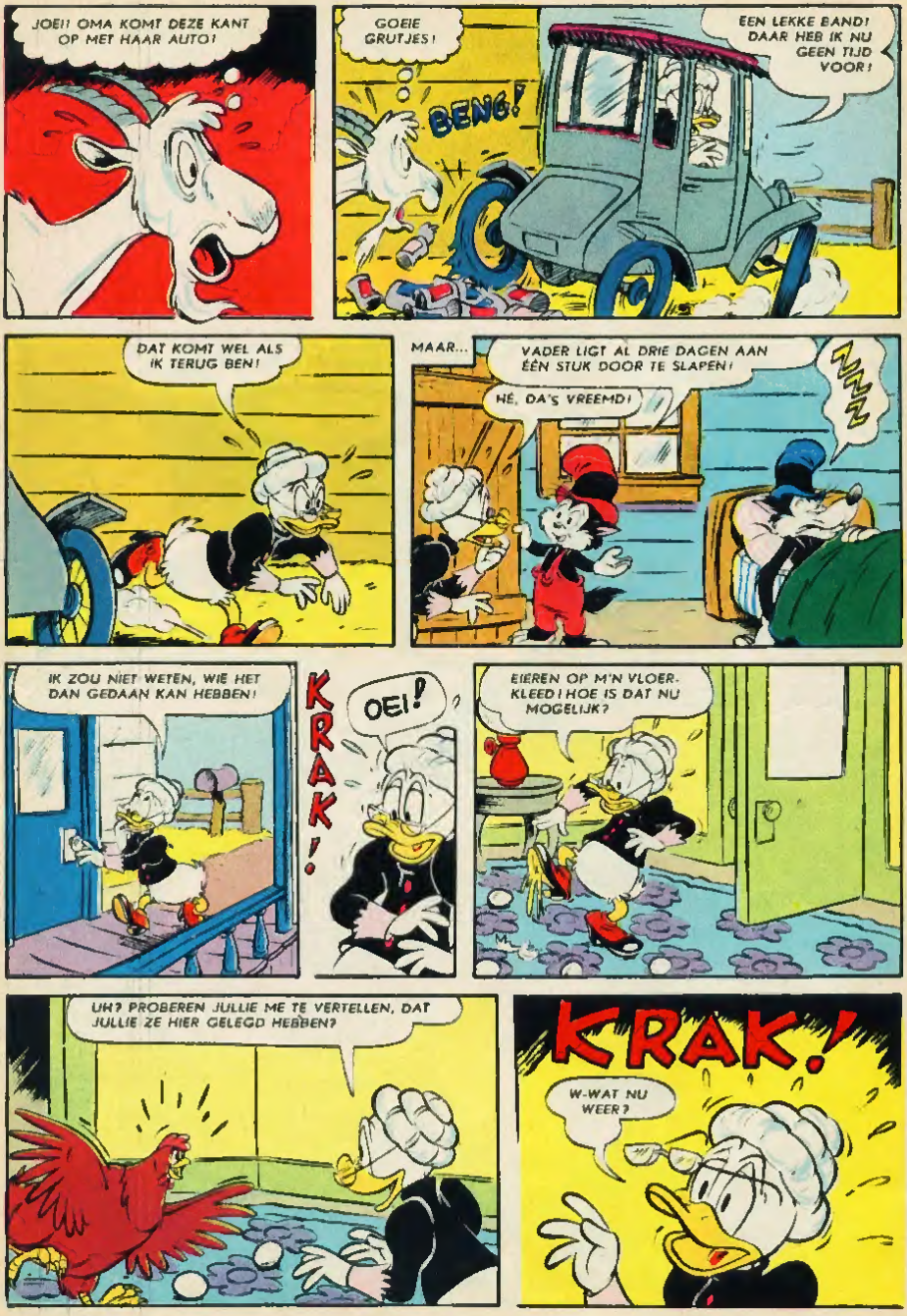
JOE!! OMA KOMT DEZE KANT OP MET HAAR AUTO!
GOEIE GRUTJES!
BENG!
EEN LEKKE BAND! DAAR HEB IK NU GEEN TIJD VOOR!
DAT KOMT WEL ALS IK TERUG BEN!
MAAR...
VADER LIGT AL DRIE DAGEN AAN ÉÉN STUK DOOR TE SLAPEN!
HÉ, DA'S VREEMD!
ZZZZ
IK ZOU NIET WETEN, WIE HET DAN GEDAAN KAN HEBBEN!
KRAK!
OE!
EIEREN OP M'N VLOER-KLEED! HOE IS DAT NU MOGELIJK?
UH? PROBEREN JULLIE ME TE VERTELLEN, DAT JULLIE ZE HIER GELEGD HEBBEN?
KRAK!
W-WAT NU WEER?

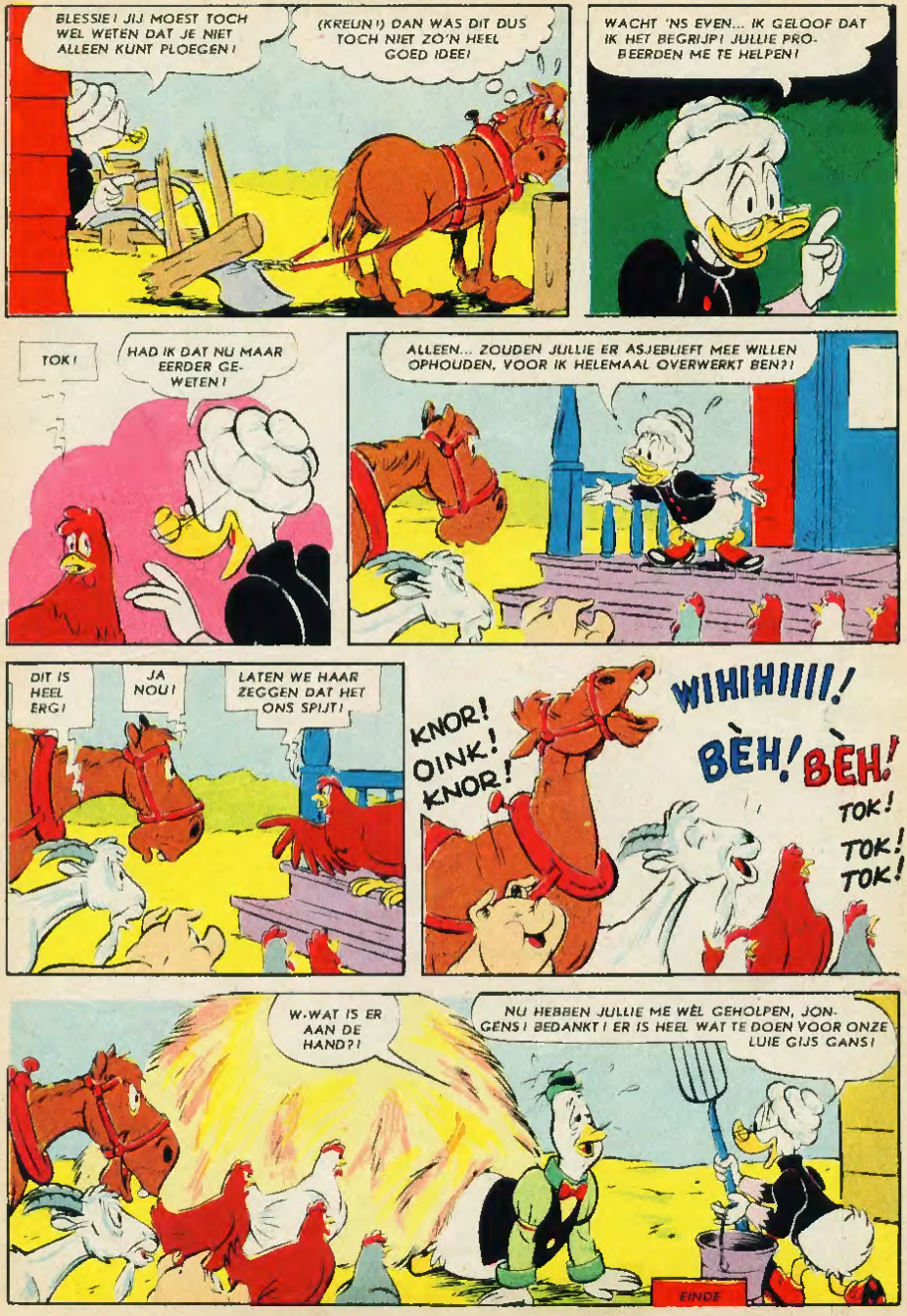
BLESSIE! JIJ MOEST TOCH WEL WETEN DAT JE NIET ALLEEN KUNT PLOEGEN!
(KREUN!) DAN WAS DIT DUS TOCH NIET ZO'N HEEL GOED IDEE!
WACHT 'NS EVEN... IK GELOOF DAT IK HET BEGRIJP! JULLIE PROBEERDEN ME TE HELPEN!
TOK!
HAD IK DAT NU MAAR EERDER GEWETEN!
ALLEEN... ZOUDEN JULLIE ER ASJEBLIEFT MEE WILLEN OPHOUDEN, VOOR IK HELEMAAL OVERWERKT BEN?!
DIT IS HEEL ERG!
JA NOU!
LATEN WE HAAR ZEGGEN DAT HET ONS SPIJT!
KNOR! OINK! KNOR!
WIHIHIII!!
BÈH! BÈH!
TOK!
TOK! TOK!
W-WAT IS ER AAN DE HAND?!
NU HEBBEN JULLIE ME WÈL GEHOLPEN, JONGENS! BEDANKT! ER IS HEEL WAT TE DOEN VOOR ONZE LUIE GIJS GANS!
EINDE

dingen en dingen van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Je bevindt je hier op een plek, waar je in werkelijkheid niet zo gauw zult worden toegelaten.... vlak voor het hart van een machtig grote kernreactor!
Het Belgische Studiecentrum voor Kernenergie heeft in Mol (een plaatsje tussen Antwerpen en Roermond) een uitgebreid onderzoekcentrum gebouwd, dat als een van de modernste van Europa beschouwd wordt. Je staat hier op de werkvloer van de reactor BR 3, een reactor die speciaal bestemd is voor het nemen van proeven voor het dienstbaar maken van kernenergie voor de elektriciteitsvoorziening.
Op een andere zegel uit deze serie staat het gebouw, waarin kernreactor BR 2 is opgesteld.
Deze wordt zowel door het Belgische Centrum gebruikt als door Euratom, de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, waaraan deze mooie postzegels gewijd zijn.

UNIE VAN SCHOLIEREN

De vijftienjarige David Hardwick in Engeland meent dat jongens van zijn leeftijd, die op school gaan, lang niet datgene krijgen wat hun toekomt.
Hij heeft daarom een „unie van scholieren" opgericht. „Als alle Engelse jongens zich daarin verenigen," zo zegt hij, „dan zullen we voortaan met meer succes ten strijde kunnen trekken tegen onrechtvaardig veel huiswerk, tegen meer dan één repetitie per dag en dergelijke schoolzaken".
Er zal een lijst worden opgesteld, waarop staat wat voor iedere leeftijd het „verplichte" minimum aan zakgeld is. Verder staat de oprichting van een goedkoop vakantiecentrum op 't programma. De contributie van zijn „unie" heeft David vastgesteld op een dubbeltje per week.

BEROEMDE LORRE

's Werelds beroemdste papegaai is de onlangs overleden „Pretty Boy", een lorre die in Amerika regelmatig optrad voor radio en televisie. Hij was de lieveling van duizenden Amerikanen. Het lied „Happy Birthday" (wij zingen in zo'n geval „Lang zal hij leven") kende hij van begin tot eind en het lukte hem ook 'ns, een „toespraak" van meer dan vijftig volzinnen te houden.
Hij heeft bovendien een paar grammofoonplaten gemaakt, waarvan er één speciaal bestemd is om andere papegaaien te leren spreken.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

KOKOSBLOEMEN

Voor één kokosbloem heb je nodig: een plakje kokosbrood, een beetje roomboter, wat chocolade hagelslag en een half borstplaatje of fondantje.
Je smeert wat boter op het plakje kokosbrood en maakt er daarna een hoorntje van (zie afb.). De zijkanten plak je met boter op elkaar. De hagelslag strooi je in het hoorntje, dat je daarna ondersteboven houdt, om de hagelslag die niet aan de boter is blijven vastkleven, er weer uit te schudden.
Je versiert het hoorntje, door er aan de buitenkant een klein rondje boter op te smeren en er daarna hagelslag op te strooien. Het gekleurde fondantje leg je in het hoorntje; dat vormt het hartje van de kokosbloem.

EVEN EEN ENVELOPPE MAKEN

Als je met je vriendjes van school of uit de buurt een clubje hebt opgericht, moeten er natuurlijk wel eens speciale berichten aan de clubleden worden doorgegeven. Om er voor te zorgen dat deze belangrijke mededelingen, als ze in de brievenbussen van de diverse clubleden terecht zijn gekomen, niet zoekraken, kun je ze het beste netjes in een envelop stoppen.
Je ziet hier, hoe je zelf zo'n envelop kunt maken. Je neemt een stukje papier van 17 cm in het vierkant en vouwt het twee maal dubbel.
Bij letter A komen dan de punten 1, 2 en 3 bij elkaar. Deze plak je aan elkaar vast door middel van een klein rond of vierkant stukje papier. Het laatste puntje blijft los.
Als je op de voorkant van zo'n envelopje keurig de naam en het adres van het clublid schrijft, voor wie het bericht bestemd is, dan ben je er altijd zeker van dat de brief goed terecht komt.

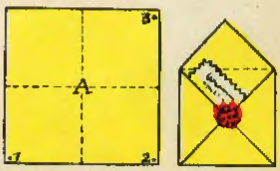

Walt Disney's

Knabbel en Babbel

HIJ BRENGT 'M NATUURLIJK NIET TERUG, MAAR DAAR ZORG IK WEL VOOR!
HEE!
KOM TERUG MET DIE ZAK! HOOR JE ME NIET? ZEG, WAAR ZIT JE?!
AHA! DAAR IS-IE!
ZO, DAT IS DE LAATSTE! WAAR ZOU BABBEL EIGENLIJK BLIJVEN?
WAT HAD DIT GRAPJE NOU TE BETEKENEN, HÈ?
LIEVE HELP!
EIGENLIJK HAD IK HEM EEN PAK SLAAG MOETEN GEVEN!
IK BE-GRIJP HET NIET!
KIJK 'NS, NOG EEN ZAK!
NU BEGRIJPT KNABBEL ER HELEMAAL NIETS MEER VAN!
M-MAAR MENEER B-BEER HEEFT ONZE ZAK! WAT MOETEN WE DOEN?
EERST KIJKEN HOEVEEL ER IN ZITTEN!
B-BONEN!
DOODGEWONE BRUINE BONEN!
WE MOETEN HEM METEEN OMRUILEN!
ALS HIJ ER NOG MAAR NIET IN GE-KEKEN HEEFT!

EN NU GA IK ZE MAAR 'NS KOKEN JOE!! HET WAREN DUS TOCH TOVER BONEN!
WE ZIJN TE LAAT!

IK ZAL ZE VERSTOPPEN TOT REINTJE TERUGKOMT. HI! HI! WAT ZAL DIE OPKIJKEN!

JE KUNT OOK NIETS OVERLATEN AAN BRUIN TJE! NOU HEEFT-IE DE BONEN NOG NIET EENS OP HET VUUR GEZET!

WAAR ZOU HIJ UITHANGEN?
WE KUNNEN ER NIETS MEER AAN DOEN!
TOCH WEL!

DAT TOVERBONEN SPROOKJE HEEFT ME OP EEN IDEE GEBRACHT! KOM MEE NAAR MEVROUW KOE!

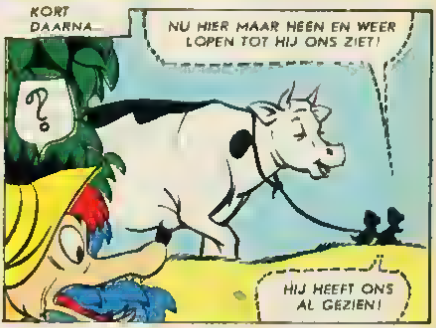
KORT DAARNA...
NU HIER MAAR HEEN EN WEER LOPEN TOT HIJ ONS ZIET!
HIJ HEEFT ONS AL GEZIEN!

HET IS NATUURLIJK TE GEK OM LOS TE LOPEN MAAR MISSCHIEN HEBBEN DIE TWEE OOK OOIT 'NS DAT SPROOKJE VAN DE TOVER BONEN GELEZEN!

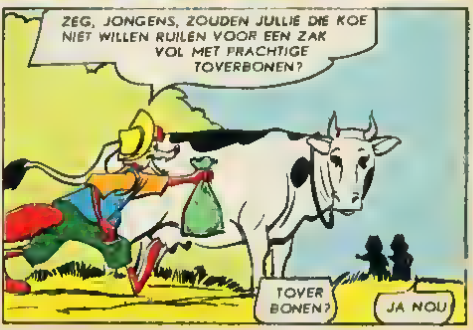
ZEG, JONGENS, ZOUDEN JULLIE DIE KOE NIET WILLEN RUILEN VOOR EEN ZAK VOL MET PRACHTIGE TOVERBONEN?
TOVER BONEN?
JA NOU

WE ZULLEN ZE PLANTEN EN KIJKEN WAT ER GEBEURT!
JULIE DOEN MAAR HOOR!
TOT ZOVER GAAT ALLES NOG PRACHTIG!
NU DE ZAK MET ECH TE BONEN, OM DE KOE TERUG TE KRIJGEN!
KIJK!
MET KNABBEL EN BABBEL HEB IK TOCH ZOIETS MOOIS UITGEHAALD! ONZE BONEN GEBUILD VOOR DEZE KOE!
N NEE TOCH?
JA NOU! WAT EEN SUFFERDS HÉ? ZE DACHTEN ECHT DAT HET TOVERBONEN WAREN!
MAAR MAAR DAT WAREN HET OOK!
ZE ZIJN VERANDERD IN DIAMANTEN!!
AU!
EN JIJ BENT EEN GROTE SUFFERD! DAAR!
N NIET DOEN!
NU KOMEN WIJ ER WEER AAN TE PAS, BABBEL!
EN? DAAR HEB JE ZE NET! DA'S BOFFEN!
ZEG, JONGENS, ZOUDEN JULLIE DIE TOVERBONEN WEER WILLEN RUILEN?
JA, WIJ WILLEN ONZE KOE TERUG!
NOU HIER IS ZE DAN!
WAT EEN GELUK!

IK HEB ZE! EEN ZAK VOL DIA MANTEN!
LAAT 'NS ZIEN!
REKEN MAAR DAT DIE HEEL WAT MEER WAARD ZIJN DAN EEN KOE!
?
DIAMANTEN WEL JA MAAR DIT ZIJN GEEN DIAMANTEN! DIT ZIJN GEWONE BRUINE BONEN!
BONEN? ZOUDEN ZE DAN WÉÉR VERANDERD ZIJN?
DIE TWEE HEBBEN JE VOOR DE GEK GEHOUDEN!
NIET DOEN REINTJE! NIET SLAAN! AU!!
ZO IS HET ALLEMAAL TOCH NOG GOED AFGELOPEN HÈ?
JA EEN HEEL STUK BETER ZELFS DAN IK GEDACHT HAD, BABBEL!
JIJ OOK MET JE TOVERBONEN BAH!!
HELP! AU!! AU!
LATER
BEDANKT, JONGENS! JULLIE ZIJN MOOI OP TIJD VOOR HET ETEN!
ETEN?!
SJONGE!
IK ZAL WAT VERS HOOI LATEN HALEN VOOR MEVROUW KOE EN JULLIE KRIJGEN IEDER EEN BORD BONEN!
FIJN! MAAR DAARNA HEB IK VAN BONEN MIJN BUIK WEL VOL!
OF HET NU GEWONE OF TOVERBONEN ZIJN!

PROPELLOR OP DE FIETS

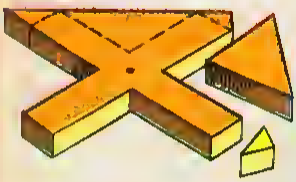

ZO'N snorrende propellor geeft je echt 't idee dat je niet meer zo erg hoeft te trappen, de motor helpt je een handje We maken deze schroef als volgt op een vierkant stuk vurenhout, met een dikte van ongeveer 1½ cm tekenen we met de liniaal een kruis met armen van 3 cm breed en 10 cm lang Teken het kruis met de driehoek opdat de armen elkaar loodrecht kruisen Een kleine handzaag wordt gebruikt om de vorm uit te zagen Van de vier tekeningetjes kun je de werkwijze aflezen De bovenzijde van elke arm (welke we nu blad zullen gaan noemen) wordt steeds in één richting met de houtlasp afgeschuind Er ontstaat dus een afhellend vlakje De onderrand ervan bevindt zich een paar millimeter boven de bladrand, van boven is de afstand tot de bladrand meer nl een halve centimeter Je werkt nauwkeuriger, wanneer je vóór het raspen deze vlakgrenzen in potlood op het hout aangeeft Het middenvierkantje van de propellor blijft natuurlijk zoals het is

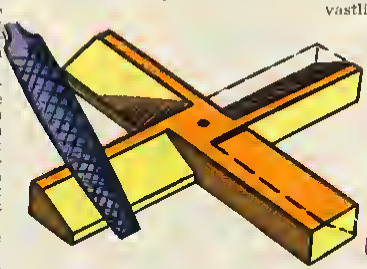

We werken de vlakjes af met een vijl ter verwijdering van de vezels Nu draaien we het kruis om en behandelen de achterzijde op precies dezelfde manier Na afloop hebben we dan de ruwe propellorvorm met vier bladen in schuine stand ongeveer een halve centimeter dik De uiteinden van de schroefbladen ronden we aan beide kanten af en ook de hoekige bladranden worden rondgevijld We gaan de vlakken en zijkanten nu zorgvuldig met fijn schuurpapier glad schuren, zodat onze propellor geheel gaaf is In het middelpunt boren we een gaatje waar een flinke spijker vrij in kan draaien

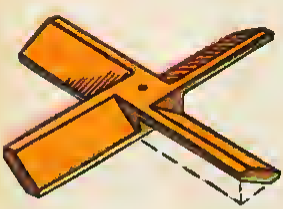

Het motorgondeltje vormen we van een dik stukje rondhout (een oud pootstuk van een meubel kan uitstekend van pas komen) Het heeft de vorm van een druppel, met afgeplatte bovenkant Dwars op de schroefrichting boren we een gat in de gondelomtrek op de plaats waar deze het grootst is

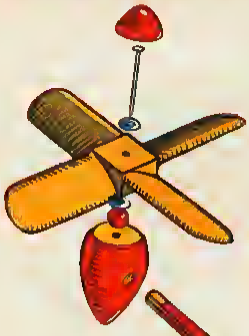

en lijmen hierin een stevig rond stokje
Propellor en gondel met stok geven we nu vrolijke kleuren met harddrogende lak
Dan zetten we de beide eerstgenoemde delen aan elkaar, door middel van een in de gondel geslagen spijker Hierop komen voor en achter de propellor platte metalen ringetjes, tussen de propellor en gondel steken we bovendien nog een houten kraal De spijker moet je niet te ver inslaan, want dan draait de propellor stroef
De bevestiging op het fietsframe kan zonder moeite gebeuren met bijvoorbeeld twee houten blokjes Het bovenste krijgt een gat waardoor het stokje loopt en wordt strak vastgebonden met sterk touw op stuur en stuurstang
Wat lager bind je een tweede blokje en het ondereinde van de stok rust in een ondiep gat waarin je dit goed vastlijmt

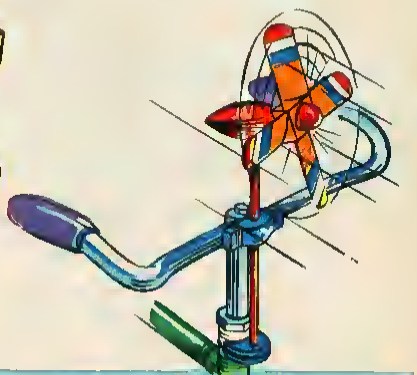

HUISRAAD UIT KARTON (II)

ZITBANK

Deze tweezitter (natuurlijk kun je er ook een driepersoons bank van maken) bestaat uit doos en deksel van een langwerpig, plat doosje De verbinding tussen rug en zitting maken we met korte stevige reepjes karton, die op de onderzijde van de deksel en aan de binnenkant van één der lange zijden van de doos worden gelijmd, waarbij de verbindingen door sleuven, die in de deksel zijn gesneden worden gestoken Mid-

den onder de doos lijmen we een kleiner doosje, met grotere hoogte Op maat geknipte stukjes gekleurd papier, plastic zelfklevend folie of kunstleer plakken we tenslotte op de vlakken an dikten van de zitting en de rug.

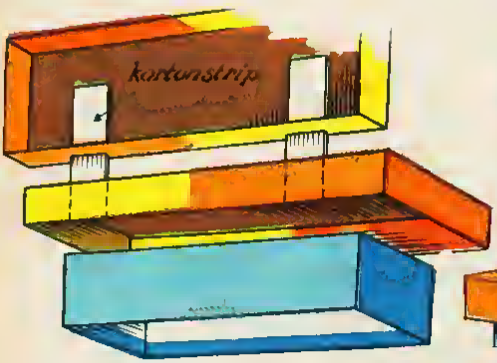

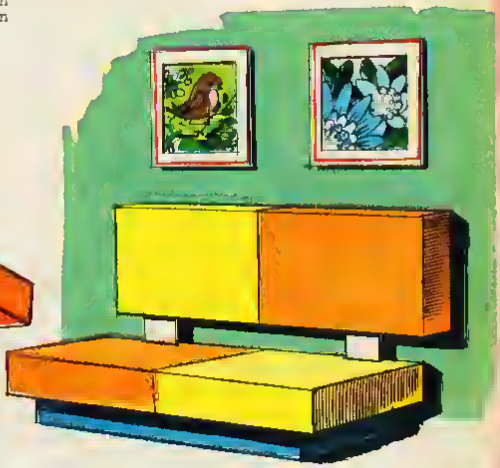

* * * * * * * * * * * *

WIEG

HET wiegje is niets anders dan een ondiepe, langwerpige doos waarop een tweetal schommelstukken wordt gelijmd De vorm en de grootte ten opzichte van de doos kun je zien op het vooraanzicht De standaard voor het gordijntje wordt van koper- of ijzerdraad gebogen, zoals afgebeeld Onderaan bulgen we een kort eindje rechthoekig om en steken dit door schommelstuk en dooswand heen Verder bevestigen we het draad aan 't wiegje met een stukje zelfklevend plastic of linnen band zodat het niet kan omvallen De ruche van het gordijntje is een strook van kant (dllt is te koop op de rol) en we stikken deze, steeds inrimpelend langs de zoom van het gordijnstof vast.

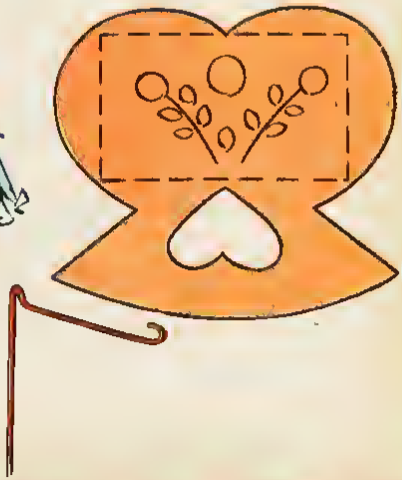

De 101 dalmatiners

een nieuw vervolgverhaal door Dodie Smith

NOG niet lang geleden woonde er in een buitenwijk van Londen dichtbij Regent's park, een jonggetrouwd paar dalmatische honden, Ponro en Froukje Zij verheugden zich in het bezit van een jonggetrouwd mensenpaartje meneer en mavrouw Lievegoed, die heel veel van hen hielden Dezen hadden nog een juffrouw Kok in dienst, die altijd heerlijk eten voor hen kookte en hun bedden schoon en netjes hield Ze noemden hear Kokkie

Baasje en Vrouwtje Lievegoed en Kokkie waren vriendelijk, gehoorzaem en buitengewoon intelligent — soms bijna hondelijk! Ze begrepen het, als je blafte „Doe even de deur open" of „Wil je met me mee uit?" of „Waer blijft mijn eten?" en nog een heleboel meer honde-uitdrukkingen

Eén vergissing maakten de Lievegoedjee wel ze dachten det zij de honden bezaten in plaets van omgekeerd Maar dat komt wel meer voor bij mensen die heel veel van dieren houden

Op een dag in september waren de dalmatiners met Vrouwtje naar Dokkie, de eerdige dierenarts geweest Die hed aan Vrouwtje verteid dat er kleine dalmatinertjes op komst waren Nou, dat wisten Ponco en Froukje allang!

Ven nu af aan gef juf Kok aan Froukje iedere

HET LEVEN ZAG ER ROOSKLEURIG UIT VOOR DE KINDEREN VAN FROUKJE EN PONCO, TOTDAT . . .

dag een extra grote hap eten en soms een half ons biefstuk meer den gewoonlijk. En telkens zei ze erbij: „Niets laten staan, hoor Froukje!" En ook Ponco kreeg een bijzonder flinke portie Anders zou hij zich misschien tekort gedaan voelen

In de loop van oktober werd Froukje onrustig. Ze liep het hele huis door, op zoek naar een donker, beschut plekje, om haar nestje van te maken Tenslotte koos ze een rommelkast uit, in het souterrein naast de keuken

„Niet in die bedompte kast, Froukje," zei Kokkie „Je kindertjes moeten frisse lucht hebben"

Meer toen Vrouwtje het aan de dierenarts vroeg, zei hij det Froukje vooral op een besloten plekje moest liggen Fn als ze die keet had uitgezocht, dan zou ze zich daar ook het prettigst voelen. Kokkie gef die kast toen een grote beurt en legde er een stevige matres neer Dear leg Froukje nu heel tevreden Ze kwam er alleen uit, wanneer ze ging wendelen, went ze moest toch wel iedere dag een luchtje scheppan

Op een avond leek het dat de kleine hondjes nu wel gauw zouden komen In de huiskamer zat Ponco met spannine te wachten Baasje en Vrouwtje hieden nem gezelschap en Kokkie was juist weer even gaan kiken hoe Froukje het maakte

„Ik ben wel een beetje moe. Ik heb ee allemaal al moeten voeden en wassen, det is een heel werk."

Wat bleef ze deze keer lang weg! Het drietal in de huiskomer kon van pure spenning en nieuwsgierigheid heest niet meer stil blijven zitten

Eindelijk hoorden ze Kokkie eenkomen Ze gooide de deur open en riep: „Meneer, Mevrouw! Ponco! Er zijn er al acht en er komen er nog meer!"

Vlug holden de mensen de kemer uit, maer eerst hadden ze de deur voor Ponco's nieuwsgierige neus dichtgedsan Hij begreep er niets van, went wie hoorde er nu bij Froukje en de kinderen hij of de mensen? Meer hij wist niet dat sommige hondemoeders liever niet hun man bij zich hebben als er kleintjes komen

Ponco krabde jonkend aan de kamerdeur Hè, wat duurde dat wachten lang!

Eindelijk kwamen ze alle drie terug „Vijftien hondjes Ponco!" riep Baasje blij, en hij maakte met Ponco een rondedens door de hele kamer terwijl Vrouwtje en Kokkie er vrolijk bij in hun handen klapten

„Jammer dat Ponco niet ken tellen," zei Vrouwtje, maer ze vergiste zich, al wist ze dat zelf niet

„Waf-waf-wef-waf-waf! Hoi-hoi-hoi," blafte en jenkte hij Dat betekende vijf drielingen Want bij kon zelfs rekenen Hij had niet voor niets de oude schoolboekjes van Baasje verslonden, toen ze nog met z'n tweetjes samenwoonden en Baasje een het opruimen wee geslagen, omdat hij ging trouwen en verhuizen!

Op dit moment hoorden ze met heel hard getoeter een auto aan komen suizen De remmen krijsten, daerna kwam er een bonk van het portier det dichtsloeg en een heel lange bel, elsof er brand was

Het gelijknamige boek is verschenen bij H F Leopolds Uitgeversmij N V Den Haag

„Waf-waf-waf-waf-waf-"' blafte en jankte hij. Dat betekende: 5 drieling en!

„O, dat is Wreda du Vel!"' gilde mevrouw Lievegoed Maneer zei een heel lelijk woord en Kokkie kreeg de bibberatie ven schrik Met z'n drieën renden ze de kamer uit, en nu vergaten ze in de gauwigheld, de deur achter zich dicht te doen Vlug glipte Ponco weg en holderdebolder het trapje af

Toen Froukje hem hoorde aankomen, blafte ze zachtjes maar duidelijk „Niet zo'n lawaai man Denk aan de kleintjes!" Maar ze vond het fijn dat hij kwam kijken, gelukkig maar voor Bonco Hij gaf haar voorzichtig 'n zoentje achter haar oor Met open mond stond hij te kijken „Wat een dotjes," zei hij, ,en hoe gaat het met jou?"

„Best, maar wel een beetje moe. Ik heb ze allemaal al moeten voeden en wassen, dat is een heel werk."

„Hé," zei Ponco, „ze hebben geen vlekjes Heb je die soms bij het wassen afgelikt?"

„Nee hoor, die komen pas over een paar weken Dat zei Dokkie toch, toen we er de laatste keer waren Maar wat is dat voor een lawaai boven?"

—O dat mens Wreda du Vel " antwoordde Ponco kwaad „Of zeg maar gerust ònmens! Wat een afschuwelijke stem!"

„Ze j-jaagt me de stulpen op het l-lijf, ' bibberde Froukje, -en dat is slecht voor de kindertjes Wat zou ze willen?'

,Weet je niet meer dat ze het de laatste keer over onze vellietjes had — zo mooi voor een bontjas, zei ze, dat loeder! Ik zàl d'r bontjassen! Nou, tot strakjes Ik ga 's even poolshoogte nemen "

En jawal hoor! Boven, in de hal, stond Wreda du Vel te krijsan! „Ik wil die hondjes kopen

zodra ze van hun moeder weg mogen Zeg maar wat je ervoor moet bebben!"

„Grrr-grrr," gromde Ponco tussen z n tanden door

Wreda du Vel had 'n akelig hekaengezicht en was van top tot teen in wit en zwart bont gehuld Over haar japon van zwart veulen droeg ze een witte nertsmantel Haar hoed was van wit en zwart langharig bont en aan haar tas bungelden wit-zwarte vossastaarten

Ze droeg laarzen van zwart bont, met wit bont gevoerd. In haar linkerhand had ze een chequeboek en in de rechter haar vulpen „Zeg op!' gilde ze „Hoeveel moeten ze kosten?"

„N-nee nee!" stotterde Vrouwtje, die vreselijk ontdaan was- „Niet verkopen!"

Ze kende Wreda nog van vroeger, toen ze in dezelfde klas hadden gezeten en ze had haar altijd al een eng kind gevonden Ze herinnerde zich nog dat Wreda van school was gestuurd omdat ze inkt dronk

Baasje was vastbesloten, en Vrouwtje Kokkie en Ponco waren trots op hem Hij keek Wreda woedend aan, balde zijn vuisten en zei met grote nadruk , Mevrouw du Vel, wij verkopen onze hondjes niet, nooit!"

Met een nijdig gebaar mikte Wreda haar vulpen middenop het chequeboek, dat ze op tafel had gelegd Maar baasje hield voet bij stuk en Vrouwtje kreeg ook weer mord

, Nee, geen sprake van," zei ze „Wij houden al die hondjes hier "

En Baasje voegde eraan toe „Voor geen honderdduizendmiljoen guiden krijgt u die hondjes van ons En maak nu dat je wegkomt, lelijke heks!" — „Heks?" viel ze razend uit „Ik zàl jullie heksen Wacht maar, ik krijg jullie wel "

Weg rende ze en met een daverende slag smeet ze de deur achter zich dicht Froukje schrok zich 'n hoedje Ze hoorde Ponco vreselijk te keer gaan en de hondjes jankten zachtjes Wat zou er met hen gebeuren . . . ?

Wordt vervolgd

Baasje balde zijn vuisten en hield voet bij stuk . . .

de kleine Boze Wolf

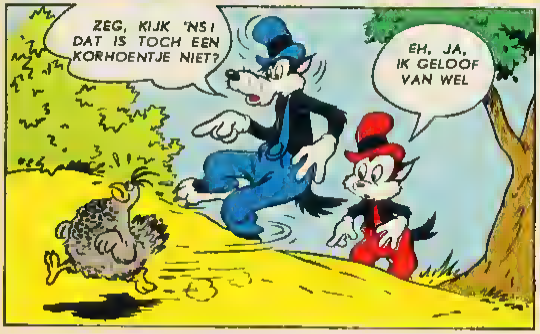

SMEK! KORHOENTJES ZIJN MALSER EN PITTIGER DAN DOODGEWONE KIPPEN!
IK DENK NIET DAT U HARD GENOEG KUNT LOPEN OM ZO'N BEESTJE TE KUNNEN VANGEN! ZE ZIJN ERG SNEL, VADER!
HA! IK ZAL OOK HEUS NIET ACHTER HEM AAN GAAN RENNEN!
EN EVEN LATER
DE ENIGE MANIER OM KORHOENTJES TE VANGEN IS MET MAIS, EN GELUKKIG HEB IK GISTEREN JUIST EEN ZAK MAIS .
GEVONDEN IN DE SCHUUR VAN MENEER BEER! HI! HI! NU HOEVEN WE MAAR TE WACHTEN TOT DAT BEESTJE IN DE VAL LOOPT!
JA MAAR, VADER, BENT U NIET BANG DAT IEMAND U ER OP BETRAPT, DAT U KORHOENTJES VANGT? DAT IS TOCH STROPEN?
NOU HAD IK JE TOCH GRAAG EEN BEETJE WIJZER WILLEN HEBBEN!
NIEMAND IS DAPPER GENOEG OM MIJ TEGEN TE HOUDEN DAT WEET JE NET ZO GOED ALS IK, ZOON!
HÉ, WE HEBBEN ER ÉÉN GEVANGEN!
O JA? EN HOE WEET U DAT, VADER?
DACHT JE DAT IK NIET WIST HOE EEN GEROOSTERDE HOEN RUIKT?!
J JA, MAAR MEESTAL VANG JE IN EEN VAL GEEN GEBOOSTERDE KOB-HOENTJES!

JE HEBT GELIJK! DE ÉÉN OF ANDERE SCHURK HEEFT MIJN VAL GEVONDEN EN NET BEEST ER UIT GEHAALD!
WAT!
ZEG? WEET JE WEL DAT NET MIJN NOEN IS, DAT JE DAAR ZIT OP TE ETEN?
IS DAT ZO?
ALS IK JOU WAS, ZOU IK MAAR MAKEN DAT IK WEG KWAM, KNAAP— IK BEN NAMELIJK VAN PLAN HIER EEN TIJDJE TE BLIJVEN EN UW GEZICHT STAAT ME BE SLIST NIET ERG AAN!
HA HA
HA! HA! HA!
GOEIE GRUTJES, VADER WAAROM HEBT U ER NIET IETS AAN GEDAAN?!
NU MOET JE 'NS GOED NAAR ME LUISTEREN ZOON! HOE KAN IK MET HEM VECHTEN EN TEGELIJK M'N BROEK OPHOUDEN?
HM, IK DENK DAT HIJ NIET WEET, HOE WOEST EN GEMEEN IK BEN, ANDERS ZOU HIJ DIT TOCH VAST NIET GEDAAN HEBBEN!

IK VRAAG ME AF, WIE HET IS EN WAT VOOR KNAAP HET IS! IK HEB HEM HIER IN DE BUURT NOG NOOIT EERDER GEZIEN!
DAAR KAN IK MISSCHIEN WEL ACHTER-KOMEN!

IK ZAL HET EVEN AAN KNOR GAAN VRAGEN, DIE WEET EEN NELEBOEL OVER ALLER-LEI DINGEN!

WOLFJE RENT ZO HARD NIJ KAN NAAR HET HUIS JE VAN DE BIGGETJES
LIEVE HELP WOLFJE! ALS IK ZO DIE BE SCHRIJVING VAN NEM HOOR, GELOOF IK WEL DAT IK WEET WIE DIE KNAAP MOET ZIJN!
KIJK NS, KNOR, ZO ZIET NIJ ER ONGE-VEER UIT!

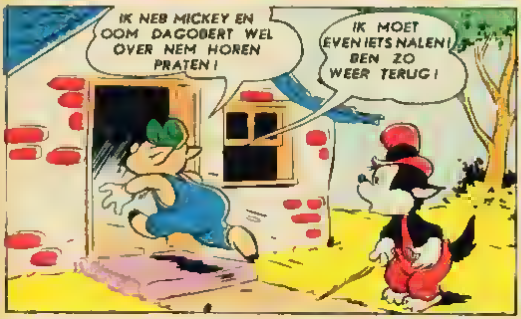
IK NEB MICKEY EN OOM DAGOBERT WEL OVER NEM HOREN PRATEN!
IK MOET EVEN IETS NALEN! BEN ZO WEER TERUG!

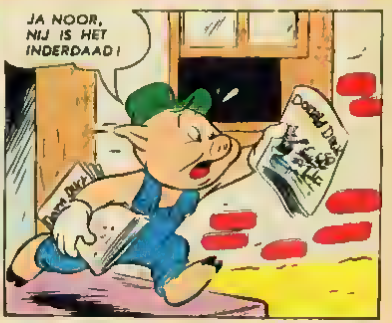
JA NOOR, NIJ IS HET INDERDAAD!
Donald Duck

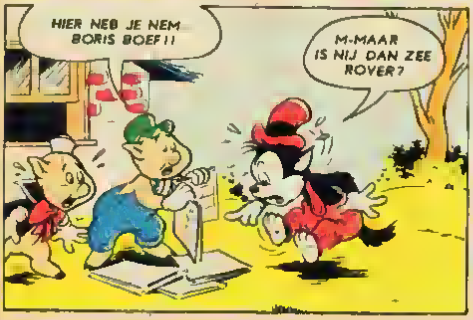
HIER NEB JE NEM BORIS BOEF!!
M-MAAR IS NIJ DAN ZEE ROVER?

NIJ IS ALLES WAT SLECHT EN GEMEEN IS IN DIT VERHAAL IS NIJ EEN JUWELENDIEF!

ZEG WAAR ZEI JE EIGENLIJK DAT JE HEM HEBT GE ZIEN, WOLFJE?
HIJ ZAT AAN DE KANT VAN DE WEG NAAR HET DORP!
GOEIE GRUTJES, DAT KAN EEN RAMP WORDEN! KNIR IS BOODSCHAPPEN GAAN DOEN IN HET DORP EN MOET NU ONGEVEER OP DE TERUG WEG ZIJN!
INTUSSEN EVEN VERDEROP
BOE! KSST! GA WEG! BOE!!
ZE ZIJN NIET MEER BANG VOOR ME SINDS ZE GEHOORD HEBBEN DAT ER EEN NOG GROTERE WOESTELING IN T BOS IS DAN IK! ZE STAAN ME GEWOON UIT TE LACHEN!
JAREN HEEFT HET ME GEKOST VOOR IK IEDEREEN ZO VER HAD, DAT ZE AL WEGLIEPEN ALS ZE MIJN SCHADUW MAAR ZAGEN EN IN ÉÉN DAG IS HET VER PRUTST!
MAAR IK ZAL ZE WEL NS WAT LATEN ZIEN! GELUKKIG WEET IK DAT ÉÉN VAN DE BIGGETJES IN Z'N EENTJE NAAR HET DORP IS
REKEN MAAR DAT ZE NIET MEER ZULLEN LACHEN, ALS IK ER EINDELIJK IN SLAAG EEN BIGGETJE TE VANGEN!
LIEVE HELP, MOET JE DAT ZIEN! ZOU JE VADER SAMENWERKEN MET BORIS BOEF?
DIE STRIK IS NA TUURLIJK OM JE BROER TE VANGEN!

VADER! DOET U DAT TOCH NIET!
EH? WAT IS DAT NU WEER?!
PROBEER JE DAT VRIENDJE VAN JE SOMS TE WAARSCHUWEN, ZOON?
M MAAR VADER
VAL ME NIET LASTIG WOLFJE! JE ZIET TOCH DAT IK BEZIG BEN?
VOOR UIT, GA WEG!
IK KAN ER NIETS AAN DOEN, KNOR VADER IS VAST BESLOTEN JE BROERTJE TE PAKKEN TE KRIJGEN!
HELP! HELP! HELP!
IK IK DURF ER NIET NAAR TE KIJKEN!
NU BEGRIJP IK ER NIETS MEER VAN! DAAR GAAT KNIR! VADER HEEFT HEM ZOMAAR VOORBIJ LATEN LOPEN!
IK WAS VÉÉL TE LAAT! IK IK GE LOOF DAT IK OUD BEGIN TE WORDEN!

TWENG!
?
NOU ZIT ER TOCH IETS IN M N STRIK GEV H HELP!!
FANTASTISCH VADER! GEFELICITEERD! U HEBT IN UW EENTJE DIE GE MENE SCHURK GEVANGEN!
WAT STAAN JULLIE ME DAAR AAN TE STAREN? VOORUIT DOE IETS! WAARSCHUW DE SHERIFF! EN GAUW EEN BEETJE!
ZOVEEL LANGER KAN IK HEM NIET HOUDEN!
LATER
NU BORIS BOEF GEVANGEN HEBT GENOMEN, BENT U EEN ECHTE HELD VADER! HET IS FIJN DAT U EINDELIJK OOK NS EEN KEER IETS GOEDS HEBT GEDAAN!
IETS GOEDS? HOE KOM JE DAAR NOU WEER BIJ?! IK HEB DIE KNAAP ALLEEN MAAR GEVANGEN OM ZELF WEER DE GEMEENSTE EN GROOTSTE WOESTELING IN HET BOS TE ZIJN!
HI! HI! HI!
NU IS HET TENMINSTE WEER NET ALS VROEGER! MOET JE HEM NS ZIEN RENNEN!
(ZUCHT!) EIGENLIJK HAD IK BETER MOETEN WETEN WAT ER OOK GEBEURT, VADER IS NU EENMAAL NIET TE VERANDEREN!

m'n beste tegenstander

IN België, en vooral in Antwerpen, dachten ze dat Cor en ik elkaar niet konden uitstaan, en dat is eigenlijk wel te begrijpen. Weet je, ik had schrik van Cor en hij van mij. Als ik een bal kreeg toegespeeld, riep hij onmiddellijk de twee halfspelers. Hij bleef er dan zelf achter staan, om te kijken hoe het afliep. „Cor, Cor", heb ik 'ns tegen hem gezegd, „ben je nu echt zo bang voor me, dat je telkens om die twee begint te schreeuwen als ik met de bal op je af kom?" Dan keek hij grimmig. Geen tien minuten daarna zei hij tegen mij: Alle Rik, wanneer begin je nu 'ns écht te voetballen? Ik sta niet graag tegenover een beginneling."
En die opmerking kon ik dan in m'n zak steken. Maar geloof me, zo gauw het eindsignaal had geklonken, waren we weer de beste vrienden, want Cor en ik verstonden elkaar uitstekend. We hadden waardering voor elkaar.
Ik zal die wedstrijd van Cor nooit vergeten, toen Nederland een paar jaar geleden met 1—0 in Antwerpen van ons won. De Rode Duivels hadden een voorhoede, waar niemand tegenop kon dachten we. Ik stond midvoor, tussen Jef Mermans en Anoul Ton Lembrechts stond rechtsbuiten. Ik kan gerust zeggen dat België die dag met 5—1 gewonnen zou hebben, als Cor van der Hart niet op de spilplaats had gestaan. Hij heeft daar in Antwerpen de wedstrijd van z'n leven gespeeld. Het publiek — zeker wel 50 000 Belgen — brachten de Nederlander een ovatie toen hij van het veld stapte. Niet Holland won die wedstrijd, maar Cor van der Hart!
Ik houd van grapjes op het voetbalveld. Nog niet zo lang geleden is er iets gebeurd, wat ik jullie toch even wil vertellen. Misschien weet je dat ik niet meer in Antwerpen bij Beerschot speel, maar voor Olympic in Charleroi. Tijdens één van de belangrijkste wedstrijden daar, was de stand kort voor het einde nog gelijk 1—1.
De tegenpartij vond dit wel mooi en trok zich in de verdediging terug. Wij waren er niet tevreden mee en bleven fel aanvallen. Opeens werd ik van de bal gewerkt, vlak buiten het strafschopgebied. Vrije trap, besliste de scheidsrechter. De tegenstanders vormden gauw het bekende „muurtje", zeven spelers naast elkaar. Daar zou geen bal doorheen komen. Ik legde de bal rustig op de plaats waar de overtreding begaan was en begon toen heel opgewonden te doen tegen Piters de linksbinnen over de vraag wie van ons tweeën de vrije trap zou nemen. Het grapje duurde net lang genoeg om de aandacht van de „muur" te verslappen.

De spelers gingen 'n beetje op en neer lopen. En op dat moment, terwijl Piters en ik nog als kemphanen tegenover elkaar stonden, kwam één van m'n andere ploeggenoten toegerend en knalde keihard de bal door het verbroken „muurtje" heen. Onze tegenstander had geluk, de bal kwam tegen de lat.
Zoiets had ik met Cor van der Hart tegenover me niet kunnen uithalen. Hij voelde gewoon dat er iets onverwachts en ongewoons op komst was.
Ik herinner me uit mijn hele loopbaan maar één stopperspil die zich met Cor in z'n beste jaren zou kunnen vergelijken, de Joegoslavische speler Horvat. Toen we vier jaar geleden in België met 2—0 van Joegoslavië verloren, heb ik na afloop eerlijk bekend: Tegen die knaap had ik geen schijn van kans. Later bleek dat Horvat in Antwerpen zijn topwedstrijd had gespeeld.
Het jaar daarop ging ik met lood in m'n schoenen naar Belgrado. Nachtmerries had ik van die Horvat. Maar we wonnen met 2—0, één van de doelpunten werd door mij gezet en de beroemde Horvat, waar ik zo verschrikkelijk bang voor was geweest, zei na afloop: „Die Coppens, hij was ongrijpbaar!" Voor mij is dat een mooie revanche geweest. En daar heb ik bij Cor eigenlijk nooit de kans voor gehad.

Eén van de politiemannen knipte een zaklantaarn aan en liet het licht ervan door de kamer spelen

De agenten begonnen druk te praten ze liepen op Hans Bert en Ilse toe en bogen zich vooroverom de gezichten van de kinderen nauwkeurig te bekijken Met handgebaren maakten de politiemannen duidelijk dat ze moesten opstaan en her naar buiten volgen Ook de Arabische vrouw werd door de beide mannen meegenomen

Aan het eind van de steeg stond een overvalwagen waarin de vrouw en Hans Bert en Ilse plaats moesten nemen In vliegende vaart reed de auto door Tanger naar het hoofdbureau van de politie Daar kwam iedereen na de aankomst van de kinderen en de vrouw in rep en roer Er werden bevelen geschreeuwd er werd druk getelefoneerd en er verhokken politieauto's met huilende sirenes Nog geen kwartier na hun aankomst snelden vader en moeder Scheepstra het politiebureau binnen gevolgd door bootsman Bol en Tcheng

„Kinderen kinderen wat is er met jullie gebeurd?" riep moeder, terwijl ze de drie één voor één omhelsde Ilse snikte Hans wipte zenuwachtig van de ene voet op de andere en Bert begon aan een ratelend betoog over hun avonturen Vader Scheepstra zei niets hij luisterde aandachtig naar de woordenstroom van Bert Nou het is fraai" zei hij nadat Bert was uitgepraat

Bootsman Bol was duidelijk ontroerd door de gelukkige hereniging van de drie en hun ouders Even later kwam de commissaris die zich aan vader en moeder Scheepstra voorstelde

Kapitein Scheepstra vertelde de commissaris in het Engels over de bange avonturen die de kinderen hadden meegemaakt De commissaris werd onmiddellijk één en al

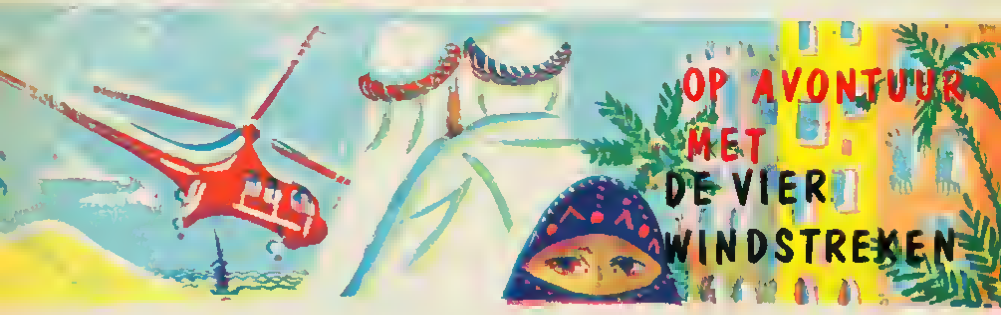

Op zoek naar de scheepshond Kompas krygen Hans Bert en Ilse Scheepstra een lift van een Arabier Deze gaat een vervallen huis buiten Tanger binnen en daar blyken ook de twee ontvluchte smokkelaars Freek en Gerrit te zyn De kinderen worden in het huis door hen betrapt en gevangen gezet Later worden ze door Ahmed de Arabier, bevrijd en naar diens huis meegenomen Daar worden ze gastvrij ontvangen door Ahmeds vrouw Die nacht wordt hun rust verstoord door een heftig gebons op de deur

ER werd nogmaals hard op de deur gebonsd Nu schrokken ook Bert en Ilse wakker Hans wat gebeurt er? Hebben de smokkelaars ontdekt dat Ahmed ons hierheen heeft gebracht? fluisterde Bert „Oh ze zullen ons vast weer gevangen nemen jammerde Ilse ontzet

De Arabische vrouw zat door de schrik verlamd roerloos op haar stoel aan de tafel Het gebons werd sterker er klonken voor de kinderen onverstaanbare bevelen achter de deur Plotseling vloog de deur open en er stormden twee agenten naar binnen Een van hen knipte een zaklantaarn aan en liet het licht ervan door de kamer spelen Eerst richtte de lichtbundel zich op de Arabische vrouw die de agenten met grote schrikogen aanstaarde Daarna gleed de straal naar de hoek waarin de kinderen lagen

activiteit Hij verklaarde in korte bewoordingen aan vader Scheepstra hoe de kinderen door de politie waren achtergehaald Eén van de buren van de Arabische vrouw die de kinderen met de oude auto had zien arriveren had de politie gewaarschuwd Op bevel van de commissaris was daarna onmiddellijk een huiszoeking gelast met het resultaat dat de drie werden gevonden

De bewoner van het huis een zekere Ahmed werd reeds lang van smokkelarij verdacht Nu was er de zekerheid dat deze verdenking gegrond was Er moesten snel maatregelen worden genomen De commissaris wilde de actie om de smokkelaars te vinden persoonlijk leiden

De kinderen moesten met hem en enkele agenten meegaan om de verblijfplaats van de smokkelaars aan te wijzen Vader Scheepstra vertelde de drie van de plannen van de commissaris en enkele minuten later stapten Hans, Bert en Ilse in een snelle politieauto Ze werden vergezeld door de commissaris die zelf stuurde en vader Scheepstra moeder Scheepstra bootsman Bol en Tcheng bleven in het bureau achter

Op de aanwijzingen van de kinderen raasde de politieauto in de ochtendschemering door Tanger, gevolgd door een overvalwagen, waarin zes agenten hadden plaatsgenomen Hans wees de commissaris de weg naar de nederzetting waar zij de vorige middag terecht

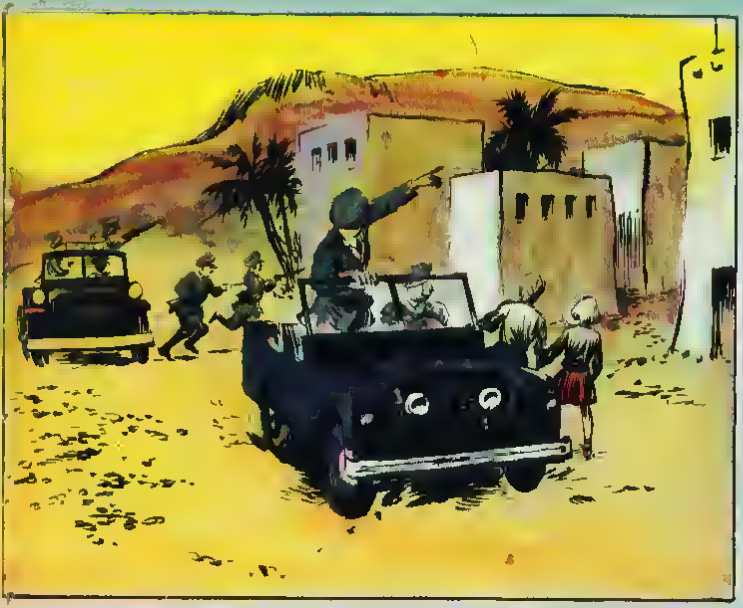

Bij de nederzetting aangekomen stopten de auto's met gillende remmen

waren gekomen Daar aangekomen stopten de auto's met gillende remmen
De agenten sprongen uit de overvalwagen de commissaris schreeuwde enkele bevelen waarna de agenten zich in twee groepen verdeelden De ene groep doorzocht het huis waarin de drie gevangen waren gezet en de tweede groep rende op aanwijzingen van Hans naar het huis waar volgens Ahmed de smokkelaars Freek en Gerrit waren gaan slapen
Hans Bert en Ilse wachtten gespannen af Zouden de smokkelaars zich nog in een van de huizen ophouden? Tien minuten later meldden de beide groepen agenten zich weer bij de commissaris, aan wie zij verslag uitbrachten Het gezicht van de commissaris kreeg een sombere uitdrukking

ben bevrijding van kinderen ontdekt Ik ben door hen gevangen genomen Verzoek om hulp van politie
Fén van de agenten had het briefje meengefrommeld tot een prop in de hoek van een kamer gevonden Vlak voordat de smokkelaars hem hadden weggevoerd moest de Arabier nog kans hebben gezien het briefje te schrijven
Kapitein Scheepstra vertelde de drie wat er was gebeurd
Ahmed moet geholpen worden hij heeft ons ook geholpen riep Ilse
Ja de politie moet Ahmed bevrijden" viel Bert haar bij
Wij zullen de commissaris vragen of hij Ahmed vrij laat,' stelde Ilse voor
Vader lachte ‚Zo gemakkelijk zal dat niet gaan want die Ahmed is een smokkelaar Maar misschien kunnen jullie een goed woordje voor hem doen' Kapitein Scheepstra en de commissaris voerden daarna lange tijd een druk gesprek
Hans, Bert en Ilse waren natuurlijk ontzettend nieuwsgierig naar de plannen van de commissaris om Ahmed te bevrijden Die plannen stelden hen danig teleur Vader vertelde de drie, dat de commissaris geen kans zag Ahmed te achterhalen
Vermoedelijk hadden de smokkelaars hem naar Tanger gevoerd en in één van hun duistere smokkelholen opgesloten Het was voor de politie onbegonnen werk de gehele stad uit te kammen om Ahmed te vinden
Dat zou een maandenlange arbeid vergen en het gewenste resultaat zou vermoedelijk uit-

DE SPANNENDE BELEVENISSEN VAN DRIE KAPITEINSKINDEREN VERTELD DOOR JOOP TERMOS, GEÏLLUSTREERD DOOR HANS KRESSE

Hij vertelde vader Scheepstra over de bevindingen van de agenten In geen van de huizen hadden zij iemand kunnen ontdekken Alle kamers en ook de geheime gang waren nauwkeurig doorzocht Alles wat de agenten hadden gevonden, was een briefje, dat kennelijk door Ahmed was achtergelaten Uit dat briefje kon de commissaris opmaken dat het nieuws over de ontdekking van de kinderen de smokkelaars had bereikt voordat de politie in de nederzetting arriveerde Ahmed moest door één van de steegbewoners aan de smokkelaars verraden zijn het briefje gaf daarover een duidelijke vingerwijzing
„Alarm" had Ahmed in het Arabisch boven het briefje geschreven De verdere tekst luidde „Smokkelaars heb-

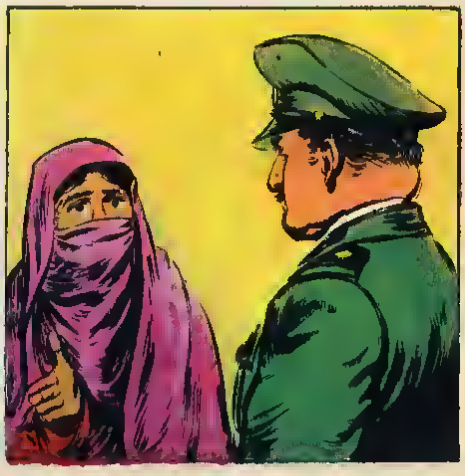

Ze smeekte de commissaris, Ahmed op te sporen en vertelde over de wreedheid van de beide smokkelaars.

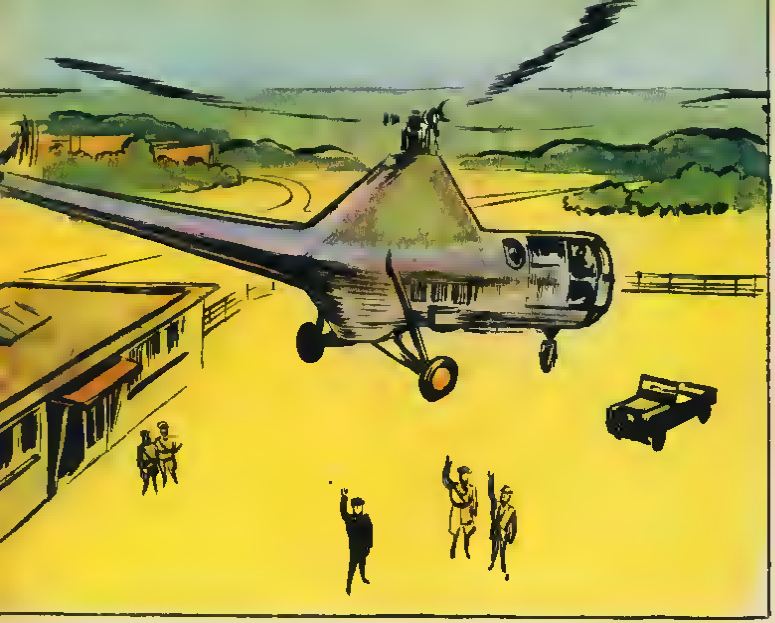

De piloot startte de motoren en even later verhief het toestel zich langzaam

blijven Slechts door verraad in de kring van de smokkelaars zelf zou de verblijfplaats van Ahmed bekend kunnen worden Zo'n verraad was geen zeldzaamheid

Hans, Bert en Ilse vonden het maar een schrale troost Teruggekomen op het politiebureau, brachten zij met verdrietige gezichten verslag uit aan moeder Scheepstra bootsman Boi en Tcheng

Kop op, Ahmed zal best telechtkomen" meende Tcheng, maar de drie konden zijn optimisme niet delen Ook de Arabische vrouw die de echtgenote van Ahmed bleek te zijn keek erg treurig toen zij het nieuws over de verdwijning van Ahmed hoorde

Zij smeekte de commissaris Ahmed te willen opsporen en vertelde huilend over de wreedheid van de smokkelaars die Ahmed hadden gedwongen met hen mee te werken

Volgens de vrouw was Ahmed een „toevallige smokkelaar", hij had van een van de smokkelaars geld geleend kon het bedrag niet terugbetalen en was daardoor genoodzaakt de smokkelaars verdere steun te verlenen

De commissaris luisterde vol begrip toe maar nam toch geen verdere maatregelen Het is voor ons onmogelijk uw man op te sporen hij zal zich zelf moeten bevrijden," dceide hij de snikkende vrouw mee

Iedereen had diep medelijden met haar, vooral Hans Berl en Ilse die nooit zouden vergeten hoe vriendelijk zij door haar behandeld waren

Even voordat de terugtocht naar „De Vier Windstreken zou worden ondernomen meldde zich een agent bij de commissaris Druk gebarend brecht hij de commissaris ergens verslag over uit

Het gezicht van de commissaris kreeg een gespannen uitdrukking Hij wendde zich na het verslag van de agent tot kapitein Scheepstra en zei „Zojuist zijn wij door n onbekende opgebeld Hij beweerde, dat Ahmed vandaag nog door de smokkelaars naar de bergen achter de stad zal worden gevoerd en daar zonder water of voedsel zal worden achtergelaten Wij weten natuurlijk niet, of deze berichtgever te vertrouwen is Toch zullen wij zijn gegevens controleren Daartoe bestaat maar één mogelijkheid met een helikopter op goed geluk over de bergen vliegen en trachten een spoor van de smokkelaars en Ahmed te vinden De kans daarop is uiterst gering Uw kinderen kennen de gestalte en het uiterlijk van Ahmed daarom vraag ik u toestemming hen mee te laten vliegen

Vader Scheepstra vertelde de drie over het verzoek van de commissaris naar aanleiding van het geheimzinnige telefoongesprek dat door de politie was ontvangen

„Toe vader laat u ons meegaan" smeekte Ilse „Ja, ja, we willen Ahmed redden" viel Hans haar bij „Goed op één voorwaarde zei kapitein Scheepstra

De drie keken hun vader gespannen aan Jullie moeten moeder en mij plechtig beloven nóóit meer iets te ondernemen voórdat jullie met één van ons beiden overleg hebben gepleegd" zei vader ernstig

„Vader ik beloof het u," zei Hans, terwijl hij vader zijn hand toestak om de belofte met een ferme handdruk te bezegelen Bert en Ilse volgden spontaan zijn voorbeeld

Enkele minuten later reden de kinderen met 'n politieauto naar het vliegveld van Tanger, waar zij naar een helikopter werden vervoerd

Vader moeder, de bootsman Tcheng en de echtgenote van Ahmed bleven op het vliegveld achter Ahmeds vrouw had geweigerd ook in het vliegtuig plaats te nemen omdat zij bang was voor vliegen Dit was één van de redenen, waarom de commissaris Hans Bert en Ilse als „gidsen" voor het opsporingswerk van Ahmed had aangewezen

Tot hun verrassing bleek de piloot van de helikopter goed Nederlands te kunnen spreken Hij vertelde piloot te zijn geweest bij de Engelse luchtmacht Tijdens een motorstoring boven Nederland had hij een noodlanding gemaakt

Het gebeurde midden in de nacht en zijn straaljager was in een weiland in Friesland terecht gekomen Een boerenfamilie had hem die nacht opgenomen en later was de vlieger nog eens naar Friesland teruggekeerd om de familie te bezoeken

„Wel de dochter van de Friese boer en ik werden het eens, we trouwden en ik leerde Nederlands spreken," verklaarde hij tegenover de familie Scheepstra

Toen werd hij opeens ernstig „Vooruit jongens, stap in er is geen tijd te verliezen," zei hij De drie lieten zich geen tweede maal aansporen en kropen zo vlug mogelijk in de helikopter

De piloot klom in de cockpit, startte de motoren en even later verhief het toestel zich boven het vliegveld waar de anderen de kinderen nazwaaiden

De helikopter zweefde slechts korte tijd boven de stad daarna vloog hij boven de bergen die zich eindeloos ver uitstrekten De bergen vormden voor de kinderen een verbijsterend schouwspel

Ze waren dicht bebost en de kinderen vroegen zich af, hoe ze Ahmed vanuit de helikopter ooit mogsten ontdekken

Hoe zal deze speurtocht aflopen? Op een heel verrassende wijze, waarover ja volgende week meer hoort

TOM POES
en de reis naar de schemerbergen

DE BALLON WAARMEE HEER BOMMEL ONDERWEG IS NAAR DE SCHEMERBERGEN, HEEFT OPNIEUW EEN LEK. TOM POES HEEFT HET MET EEN PLEISTER DICHTGEPLAKT. MAAR DE BALLON WAS AL GEDAALD TOT VLAK BOVEN HET BOZE BOM-BOMBOS EN DAT BLEEK DOOR ERG ONVRIENDELIJKE DIEREN TE WORDEN BEWOOND. VOORAL DE RIVIER . . .

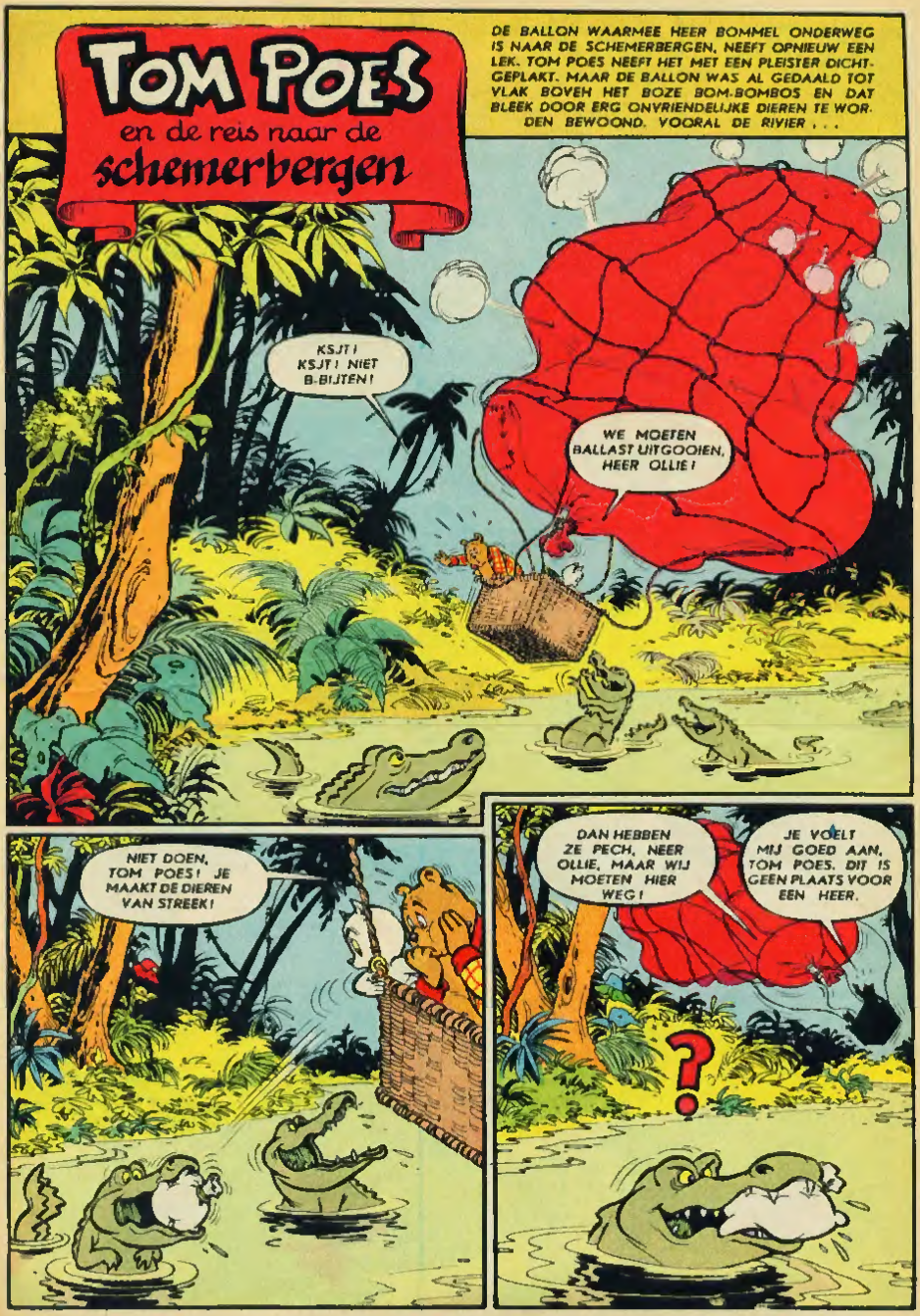

TOM POES! WAT DOE JE NOU WEER!
OPGEPAST! WE ZIJN IN DE BOMEN GERAAKT!
IN DE BOMEN! WAAROM KEEK JE DAN NIET BETER UIT, TOM POES? MOET IK WEER ALLES ALLEEN DOEN?
H-HELP!!!!!
BAF!!!!
HEER OLLIE! HEBT U ZICH BEZEERD?!
IK BEN EEN GEBROKEN HEER... HET IS MET MIJ GEDAAN...
... DE BALLON IS WEG... NOOIT ZAL IK DE SCHEMERBERGEN MEER BEREIKEN. DE WEDENSCHAP IS VERLOREN...
SSST! STIL EENS, HEER OLLIE! IK HOOR IEMAND AANKOMEN...
...IK BEN BOMMELSTEIN KWIJT, MIJN TROTSE FAMILIEKASTEEL VOORGOED IN VREEMDE HANDEN
MAAR DAT IS... DAT IS...

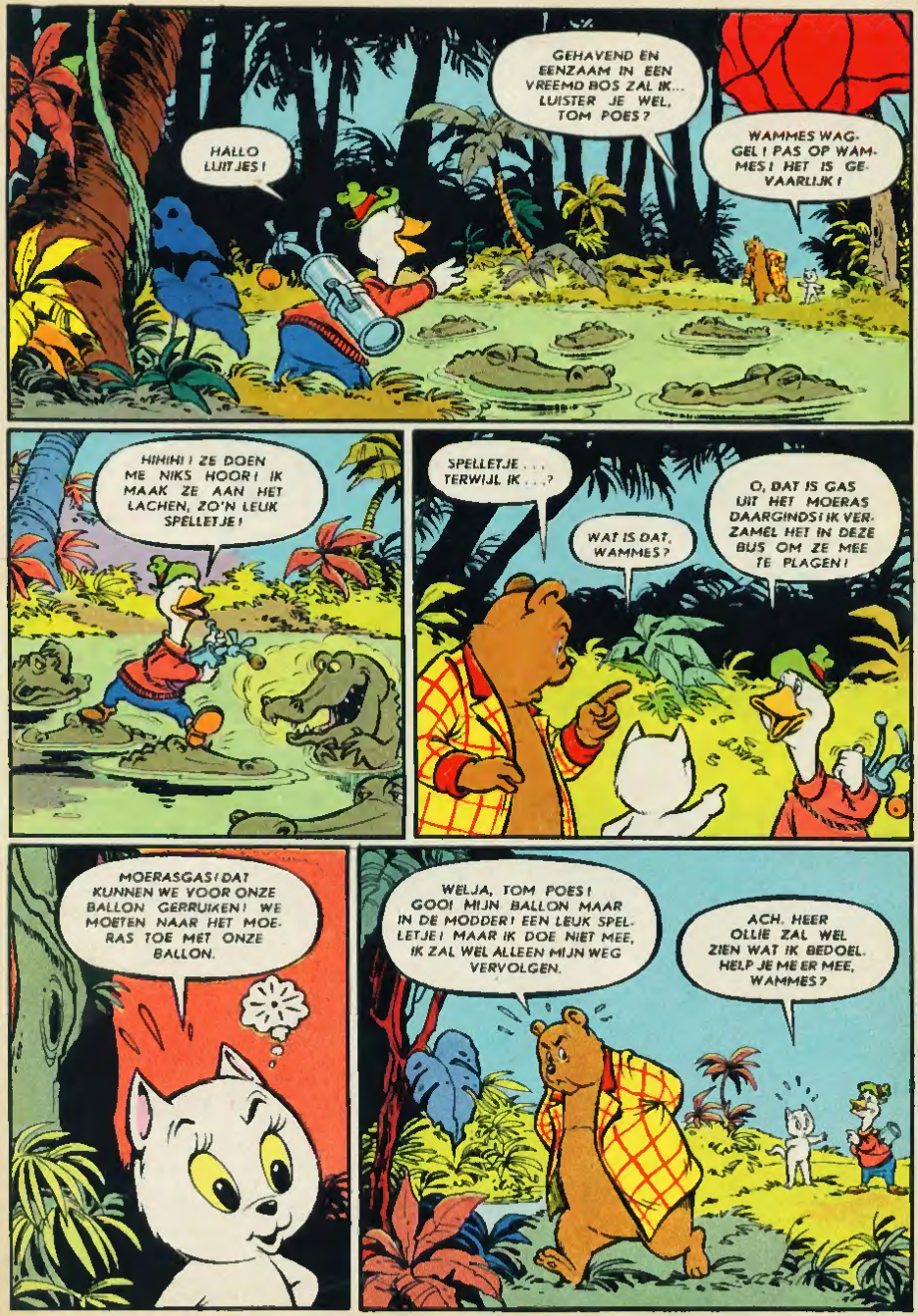
HALLO LUITJES!
GEHAVEND EN EENZAAM IN EEN VREEMD BOS ZAL IK... LUISTER JE WEL, TOM POES?
WAMMES WAGGEL! PAS OP WAMMES! HET IS GEVAARLIJK!
HIHIHI! ZE DOEN ME NIKS HOOR! IK MAAK ZE AAN HET LACHEN, ZO'N LEUK SPELLETJE!
SPELLETJE . . . TERWIJL IK . . .?
WAT IS DAT, WAMMES?
O, DAT IS GAS UIT HET MOERAS DAARGINDS! IK VERZAMEL HET IN DEZE BUS OM ZE MEE TE PLAGEN!
MOERASGAS! DAT KUNNEN WE VOOR ONZE BALLON GERRUIKEN! WE MOETEN NAAR HET MOERAS TOE MET ONZE BALLON.
WELJA, TOM POES! GOD! MIJN BALLON MAAR IN DE MODDER! EEN LEUK SPELLETJE! MAAR IK DOE NIET MEE, IK ZAL WEL ALLEEN MIJN WEG VERVOLGEN.
ACH, HEER OLLIE ZAL WEL ZIEN WAT IK BEDOEL. HELP JE ME ER MEE, WAMMES?

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.